

den står ikke til at ændre. Men det er klart, at vi jo skal blive enige. Og jeg synes, at hr. Eyvind Vesselbo et eller anden sted også må forholde sig til, at den nuværende regering har valgt ikke bare at føre sin egen politik eller føre den politik, der kan findes flertal for i Folketinget, men faktisk besluttet sig for, at det er hr. Villy Søvndal, der skal bestemme, hvornår der skal være folkeafstemninger om diverse forbehold i Danmark.

Så langt tror jeg ikke at vi vil gå, at vi simpelt hen lægger vores synspunkter over i andre partier. Der vil vi søge i et samarbejde at blive enige med så bred en kreds som muligt om europapolitikken. Og jeg takker for interessen for den nye regerings grundlag. Jeg tror, at det bliver aktuelt, hurtigere end hr. Eyvind Vesselbo måske håber på.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Venstres ordfører, hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 17:26

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt starte med at takke oppositionen for, at de har stillet denne forespørgsel om regeringens integrationsindsats. Vi er dog i Venstre uforstående over for selve teksten, der ligger bagved, hvor man efterlyser en samlet plan for integrationen og de udsatte boligområder, og hvor man påstår, at integrationsindsatsens resultater indtil videre har været utilstrækkelige, for det er jo påstande, der står i skarp kontrast til den debat, som en række venstreorienterede – lad os kalde dem tænkere – som bl.a. Rune Engelbreth Larsen, har ført frem i Information tidligere på måneden

I forbindelse med den debat er der blevet skrevet en artikel med overskriften »Strengt fortroligt: En uønsket succes«. Det, der ifølge artiklen er en succes, er regeringens integrationsindsats, og pointen i artiklen er, at regeringen angribes for at skjule de gode resultater, fordi der er flere stemmer i, at det går dårligt med integrationen. Det er kort sagt en klassisk venstreorienteret konspirationsteori, og som de fleste venstreorienterede konspirationsteorier er den selvfølgelig ikke rigtig. Vi bruger i Venstre enhver lejlighed til at understrege, at vores politik rent faktisk virker.

På en ene side har vi altså en offentlig debat sat i gang af en del af venstrefløjen, hvor budskabet er, at det går godt med integrationen, og på den anden side har vi så partierne, der står

bag den her forespørgsel, som betegner regeringens integrationsresultater som utilstrækkelige.

Faktum er, at det går fremad for integrationen i Danmark, og noget tyder på, at partierne bag den her forespørgsel ikke bevæger sig ret meget uden for Christiansborgs tykke mure, for så ville de se resultaterne.

Jeg kan nævne et par eksempler ligesom integrationsministeren: Beskæftigelsesfrekvensen for indvandrere er steget ganske betydeligt – over 50.000 flere er kommet i arbejde. Antallet af praktikpladser til indvandrere og efterkommere er steget med næsten 50 pct. på kun 4 år. Antallet af ghettos er kraftigt faldende. Og det er ikke resultater, der er kommet af sig selv, men af en fast, men fair udlændinge- og integrationspolitik. En konsekvens af en fundamentalt ændret tilgang til området, som skete, efter at regeringen kom til i 2001.

Nu vil jeg ikke dvæle ved dobbeltmoralen ved, at en del af de partier, som med den her forespørgsel kritiserer regeringens indsats, er de selv samme partier, som ikke tog problemerne med udlændinge og integration seriøst, da de sad i regering og havde magten og muligheden for at tage fat, men blot konstaterede, at det er fakta, at den tidligere SR-regering efterlod store integrationsproblemer og en ukontrolleret indvandring i Danmark.

Siden 2001 har Venstre og regeringen arbejdet for, at der kom bedre balance i tilstrømningen af udlændinge til Danmark, så det sikres, at udlændinge, der kommer til landet, reelt ønsker at bidrage positivt til samfundet og er villige til at integrere sig. Det er bl.a. sket via 24-års-reglen og tilknytningskravet, og faktum er jo, at det har virket; for antallet af opholdstilladelser i asylsager er kraftigt faldende. Det samme gør sig gældende i med hensyn til familiesammenføring.

Omvendt har det jo ikke betydet, at der er kommet færre mennesker til Danmark, men det har blot betydet, at vi har givet flere arbejds- og opholdstilladelser til folk, der ønsker at arbejde og integrere sig eller ønsker at studere i Danmark.

Kort sagt er integrationen, særligt når det kommer til uddannelse og beskæftigelse, på rette vej som følge af regeringens faste og fair hånd over for udlændinge. Men integration handler om langt mere end blot job og uddannelse. Begge er jo skridt på vejen, men demokratisk integration og indsatsen mod radikalisering er også afgørende for vellykket integration. Og vi har